

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2492/2022
06.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Даница Вигњевић, адвокат из ..., против туженог ДТД „Рибарство“ ДОО Бачки Јарак, чији је пуномоћник Ивана Зотовић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3609/21 од 29.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 06.04.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3609/21 од 29.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3609/21 од 29.03.2022. године, преиначена је пресуда Основног суда у Новом Саду П1 2606/21 од 23.09.2021. године, тако што је усвојен тужбени захтев и поништено решење туженог о отказу уговора о раду тужиоцу број ../17 од 28.12.2017. године и обавезан тужени да тужиоца врати на рад и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 157.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате (став први изреке). Одбачена је тужба у делу захтева да се суд обавезе да тужиоца распореди на радно место „...“ или друго одговарајуће радно место према врсти и степену његове стручне спреме (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу одредбе члана 408. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20 – у даљем тексту: ЗПП) и нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је са туженим био у радном односу почев од 01.09.2004. године. Према анексу уговора о раду од 20.09.2017. године обављао је послове „...“. Уговором о раду предвиђено је да послодавац запосленом може отказати уговор о раду из разлога предвиђених Законом о раду, Правилником о раду и ако запослени учини повреду радне обавезе, поред осталог, дође на рад под утицајем алкохола или других средстава зависности или унесе или конзумира таква средства у току радног времена и нецелисходно, немарно и неодговорно користи средства рада. Обављајући послове за туженог, тужилац је управљао виљушкарком ради истовара сировина, слагања полупроизвода и производа у магацине и вршио утовар робе.

Дана 09.11.2017. године приликом доласка на рад у 07,15 часова тужилац је прошао редовну процедуру алкотестирања, као и остали запослени код туженог. Тестирање је извршено исправним апаратом дрегер који је показао 0,00 алкохола у организму. Наведеног дана тужилац је обављао послове свог радног места око 10,30 часова и добио налог да оде у други погон удаљен 500 метара од погона у којем је до тада радио, како би помогао другим запосленима. Приликом изласка тужилац је поново подвргнут алкотестирању путем дрегер апарата и тест је поново био негативан. Након обављеног посла и повратка тужилац је поново алкотестиран од стране овлашћеног запосленог, али је том приликом утврђено присуство алкохола од 0,14 промила. Тужени је у вези са тим поступио у складу са одредбама Правилника и обавестио пословођу и руководиоце производње. Тужилац је затим у присуству наведених лица поново алкотестиран и у 10,50 часова истим апаратом уз помоћ пластичног стерилног усника којим је утврђен исти резултат од 0,14 промила алкохола у крви. Тужилац је изложен тестирању на присуство алкохола у крви у КЦ Војводина, Институту за судску медицину. Тужиоцу је узоркована крв у 12,20 часова и тада је утврђено да тужилац у крви имао 0,04 промила алкохола, што је затим констатовано у извештају о експертизи алкохола од 15.11.2017. године.

Тужени је тужиоца удаљио са рада 09.11.2017. године у трајању од најдуже 3 месеца. Дана 17.11.2017. године тужени је тужиоца упозорио о разлозима за отказ уговора о раду, јер је дана 09.11.2017. године учинио повреду радне дисциплине предвиђене чланом 179. став 3. тачка 4. Закона о раду и то због употребе алкохола у току радног времена, које има или може имати утицај на обављање посла, повреду радне обавезе утврђене чланом 11. став 1. тачка 12. Уговора о раду, јер је конзумирао алкохол у току радног времена, чиме је учинио и повреде радне дисциплине предвиђене чланом 179. став 3. тачка 8. Закона о раду, јер је такво понашање запосленог неприхватљиво због чега су се стекли услови за отказ уговора о раду. Упозорење је садржало обавештење тужиоцу да се може изјаснити у року од 8 дана од дана пријема упозорења и да може предложити мишљење синдиката чији је члан. Тужилац је упозорење примио 21.11.2017. године. Дана 07.12.2017. године тужени је допунски упозорио тужиоца о постојању разлога за отказ уговора о раду јер је 06.09.2017. године око 14,45 сати управљајући виљушкарком у објекту фабрике рибе хране ударио запосленог ББ и том приликом му нанео лаке телесне повреде у виду нагњечења леве ноге чиме је учинио повреду радне обавезе из члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду, члана 30. став 1. тачка 1. Правилника и члана 11. став 6. уговора о раду са припадајућим анексима - несавесно или немарно извршавање радних обавеза те

члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду у вези са чланом 30. став 1. тачка 2. Правилника - нецелисходно и неодговорно коришћење средстава рада и да је таквим понашањем учинио и повреду радне дисциплине из члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду. Овакво понашање је неприхватљиво за послодавца, с обзиром да је нарушено поверење послодавца према запосленом, због чега запосленом не може поверити даље обављање послова за које је закључио уговор о раду, што све чини отказне разлоге у складу са чланом 179. став 2. и чланом 179. став 3. Закона о раду, па пошто је обавештен да су се стекли услови за отказ уговора о раду о томе се може изјаснити у року од 8 дана и предложити мишљење синдиката чији је члан. Допунско упозорење је тужиоцу достављено 08.12.2017. године. Тужилац се није изјаснио на упозорење.

Дана 28.12.2017. године тужени је донео решење о отказу уговора о раду број ../17 којим је тужиоцу отказао уговор о раду број .. од 26.09.2014. године са припадајућим анексима.

Виљушкар којим је тужилац управљао није имао фабрички уграђене ретровизоре ни звучни сигнал, већ само обичну сирену. Обавеза је тужиоца била да се креће полако и да се увери да испред или иза виљушкара нема никога. Тужилац је прошао обуку за безбедан рад и поседовао уверење о оспособљености радника за вршење послова руковалац средством унутрашњег транспорта виљушкарком издат од стране надлежног органа.

Утврђена вредност алкохемије код тужиоца одређена дрегером од 0,14 милиграма и нађена вредност алкохола у крви од 0,04 мг/мл у вези алкотестирања проведеног 09.11.2017. године није имала утицаја на психофизичке способности тужиоца да безбедно управља виљушкарком. Према правилима медицинске струке која су опште прихваћена када је у питању елиминација алкохола из организма узета је средња вредност да се за један сат елиминише 0,15 мг/мл. Како је прошао 1 сат и 30 минута та вредност би била већа за елиминисану количину алкохола из организма и износила би 0,19 мг/мл поређена са вредностима добијеним путем дрегера. Алкохемија од 0,14 мг може бити последица другог узрока осим конзумирања алкохолног пића. Утврђена количина алкохола у крви тужиоца наведеног дана може бити последица конзумирања хране, поремећаја јетрених функција, шећерне болести и слично. Мерење путем дрегера није потпуно поуздано метода утврђивања присуства алкохола у крви у односу на мерење вађењем крви која је 100% поуздана.

Из овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да треба одбити тужбени захтев тужиоца да се поништи решење о отказу уговора о раду јер је Правилником о раду од 14.10.2014. године регулисан као отказни разлог, употреба алкохола у току радног времена, а контролом алкохола утврђено присуство алкола изнад 0,00 промила. У односу на догађај од 06.09.2017. године првостепени суд је закључио да послодавац није доказао да је постојала кривица тужиоца за повређивање другог запосленог, нити да је тужилац својим радњама несавесно или немарно извршавао радне обавезе, односно нецелисходно и неодговорно користио средства рада, из којих разлога нису испуњени услови за отказ уговора о раду.

Другостепени суд је, након одржане расправе у смислу одребе члана 383. став 4. ЗПП, преиначио првостепену пресуду тако што је усвојио тужбени захтев и поништио решење туженог о отказу уговора о раду и обавезао туженог да тужиоца врати на рад.

У овој правној ствари не доводи се у питање примена Правилника о раду туженог од 14.10.2014. године и Правилника о поступку контроле присуства алкохола и других опојних средстава у организму запослених од 24.10.2017. године и да је стога и најмања количина алкохола у организму, узрокована кривицом запосленог, разлог за отказ уговора о раду, без обзира да ли је утицала или могла утицати на радну способност запосленог.

Ревизијом се побија чињенични закључак другостепеног суда да тужилац није конзумирао алкохол.

По становишту Врховног касационог суда правилно је другостепени суд, након спроведене расправе и у поступку поновљених доказа, утврдио да алкохол у крви тужиоца није последица конзумирања алкохола од стране тужиоца, па се не може применити отказни разлог из члана 179. став 3. тачка 4. Закона о раду, Правилника о раду туженог од 14.10.2014. године и члана 11. став 1. тачка 12. Уговора о раду. Из налаза вештака, а у контексту са осталим изведеним доказима, другостепени суд је правилно закључио о томе да би количина алкохола у крви тужиоца износила 0.19 мг/мл након 1 сат и 30 минута, након мерења дрегером, да су чињенице из решења о отказу уговора о раду тачне, а алкоholeмија од 0,14 мг/мл односно 0,04 мг/мл може бити последица другог узрока конзумирања хране, поремећаја јетрених функција, шећерне болести и сл.

Неосновани су наводи ревидента да другостепени суд није правилно утврдио чињенично стање. Другостепени суд је правилно оценио изведене доказе и правилно утврдио чињенично стање да тужилац није конзумирао алкохол. У одсуству доказа на околност да је тужилац попио алкохол и при неспорној чињеници да му је тог дана два пута контролисана количина алкохола у организму путем дрегера са негативним резултатом (у 7,15 сати и 10,30 сати), те прихваћеним налазом вештака да тако мала количина алкохола од 0,14 мг/мл односно 0.04 мг/мл може бити последица другог узрока, такав закључак је правилан.

Из свега изнетог одлучено је као у изреци ове пресуде на основу одредбе члана 414.став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**